

Reginotat

Fortellestil

Søvnløse netter handler om kontraster. Tematisk sett er filmen en drakamp mellom en objektiv forfallsfortelling og hovedkarakterens subjektive nytelsesopplevelse; mellom dystre undertoner og euforiske overtoner. Denne kontrasten siver over i skuespill og fortellestil. Sekvensene utenfor Ikea vil bære preg av minimalistisk realisme, med et nøktern og avdempet filmspråk, mens sekvensene inne i varehuset får noe kafkaisk og nesten Beckett-aktig over seg. Her preges plottet av kontekstløse hendelser - drømmende og stemningsfullt.

Gjennom hele filmen brukes Ibsens "Et dukkehjem" som en negativ parallell til Carls flukt, og som et symbol på drømmene hans. Stykket manifesterer seg fysisk i form av en full-skala oppsetning og et miniatyrteater [1]. Teaterets klassiske motiv gjenspeiles i filmens musikk.

Etter hvert som Carl suges lenger og lenger inn i virkelighetsflukten, bringer han noe av det absurde med seg tilbake til den virkelige verden, og det oppstår en syntese. Dette gradvise møtet mellom det realistiske og det absurde blir en av de sentrale fortelletekniske utfordringene under produksjonen, og kommer også til å stå sentralt i det siste balanseringsarbeidet i manus frem mot endelig script lock.

Estetikk

Også stilmessig dreier prosjektet seg om kontraster: Inne på Ikea preges filmens visuelle uttrykk av low-key belysning, tilnærmet barokkens chiaroscuro [3], mens sekvensene utenfor Ikea i større grad blir high-key-basert, med omfattende bruk av naturlig belysning.

Rytme- og komposisjonsmessig vil jeg forsøke å gjøre det visuelle til en forlengelse av karakterens sinn, etter inspirasjon fra fransk filmimpresjonisme fra 1920-tallet [2]. Seeren kan ikke unngå å bli en del av karakterens subjektive verden - en tidvis desorienterende opplevelse.

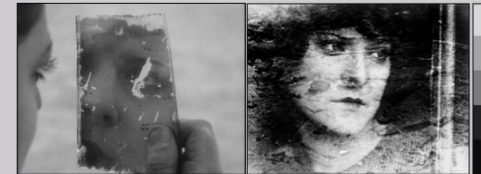
Jeg har bakgrunn fra Bergens musikkmiljø, og vil selv komponere filmens blanding av symfonisk og elektronisk musikk. Sentrale inspirasjonskilder blir blant andre Johann Sebastian Bach og den elektroniske musikeren Wendy Carlos, som var komponist på Stanley Kubricks *A Clockwork Orange*. Musikken komponeres parallelt med prosjektets visuelle planlegging; i gjensidig påvirkning. Dette er et strategisk grep for å skape en særlig sterk audiovisuell dimensjon.

Magnus
Lysbakken

Magnus B. B. Lysbakken

[1] Britisk miniatyrteater. Særlig populært på 1800-tallet og starten av 1900-tallet. Tradisjonelt har mange regissører brukt miniatyrteater til produksjonsplanlegging. Kan stadig fås kjøpt hos forhandlere i London.

[2] *Cœur fidèle* (J. Epstein, 1923)
Et impresjonistisk mesterverk. Dobbeleksponeringer, speil og kreativ klippeteknikk lar oss ta del i hovedkarakterenes subjektive opplevelse. Sovjetisk montasjefilm og Hitchcock hentet mye inspirasjon fra denne bevegelsen.

[3] *Den mediterende filosofen* (Rebrandt, 1632)